

A tünetek tükrében – Vesemedencegyulladás

"Ki minek gondol, az vagyok annak... Mért gondolsz külön rokotalannak? Jelet látsz gyűlni a homlokomra: te vagy magad ki e jelet vonja s vigyázz, hogy fénybe vagy árnyba játszik, mert fénye-árnya terád sugárzik. Ítélsz rólam, mint bölcsről, badarról: Rajtam látsz törvényt saját magadról. Okosnak nézel? Hát bízd magad rám. Bolondnak nézel? Csörög a sapkám. Ha lónak gondolsz, hátamra ülhetsz; Ha oroszlának, nem menekülhetsz. Szemem tavában magadat látod: Mint tükröd, vagyok leghűbb barátod." (Weöres Sándor)

E gyönyörű idézet magában rejt mindent, amit a vesékben jelentkező problémákkal párhuzamba lehet vonni. Ha megértjük e sorok mély tartalmát, akkor már egy lépéssel közelebb kerülünk ahhoz, hogy teljes felelősséget vállaljunk önmagunkért, kapcsolatainkért, életünkért. Tudom, hogy vannak olyan területek, ahol ez könnyen megy, és vannak olyanok, ahol rettentő nehéz beleállni, és azt mondani: „Én vagyok a felelős mindazért, amit látok, hallok, átélek, gondolok, érzek ...”. Mégsem lehet kikerülni. Előbb vagy utóbb mindenki odaérkezik ehhez az állomáshoz, ahova sok belső megélés, tapasztalás és a tudatosodás útján lehet csak eljutni.

A vesemedencegyulladás tünetei markáns jellemzést adnak a párkapcsolatunkról, embertársainkkal való kapcsolatainkról, amely kapcsolatok voltaképp mind ugyanarra a kérdésre keresik a választ: „Milyen kapcsolatban vagyok Önmagammal?” Az őszinte válasz, lévén az egyik legfontosabb eleme gyógyulásunknak, nem engedi meg a további játszmákat. Véget vet mások hibáztatásának, a mások feletti uralkodásnak, vagy a behódolásnak. Mit is jelent mindez?

Ha képtelenek vagyunk elfogadni valamely árnyoldalunkat, például az agressziót, a lustaságot, a mohóságot, a függőséget, vagy bármit, ami számunkra nem tetsző tulajdonság, akkor azt önmagunkon kívülre helyezzük. Elv拉斯ztódunk tőle, és úgy teszünk, mintha nem a miénk lenne. A kapcsolatainkban értelemszerűen megjelennek ezek a jellemzők, amelyek jó okot adnak a legkülönbébb játszmák beindulására. Ezen játszmák szerepeiből választunk, majd többnyire az áldozatiság energiájával átítatva játszuk el. Az agresszor áldozataként, a lusta ember 'mindent nekem kell megcsinálnom' partnereként, a mohó társ mértéket tartó, de szigorú keretek közé zárt párként, avagy a manapság oly elterjedt internetfüggő pár mellett a magányos ember szerepét játszó félként létezünk ilyenkor. Vagyis nem önmagunkat éljük, hanem a kivetítésünk másik felét. S mindezt miért? Mert félünk attól, hogy kiderülhet rólunk, hogy agresszívak, lusták, mohók, vagy függők vagyunk. Mi nem lehetünk ilyenek! Hogyisne! Mi vagyunk a jók, ők pedig a lehetetlen alakok. Nekik kell megváltozni, hogy meggyógyuljon a (pár)kapcsolatunk. – gondoljuk ezt oly sokszor, s ami még súlyosbít a helyzeten, hogy el is hisszük, hogy ez így lenne megoldható. Nem figyelünk, nem hallgatunk az érzéseinkre, nem vesszük észre az apró jelzéseket, így aztán megtörténik a „baj”: megfájdul a vesetájék, és az egekbe szökik a testhőmérséklet, belázasodunk. Ez az a pont, amikor már nem tudunk másfelé figyelni, mert a probléma elérte a fizikai síkot. Kellőképpen besűrűsödött, hogy láthatóvá és érzékelhetővé váljon mindannyiunk számára: a beteg és a környezete számára is. Vajon mi az értelme mindennek? Mi a testünk üzenetének lényege?

A vesék a vizeletkiválasztórendszer részei, funkciójuk szerint a szervezet víz és ionháztartását tartják karban. A vér sav-bázis egyensúlyáért felelősek, és a vérnyomás szabályozásában is szerepet játszanak. A vesékben a vérből nyomáskülönbség hatására fehérjeszegény folyadék szűrődik át, naponta kb. 180 liter, amelyből átlagosan másfél liter vizelet képződik. A vizelet a vesemedencéből a húgyvezetéken keresztül a húgyhólyagba kerül, majd onnan a húgycsőön

át kiürül a testből. Ha az ürítés során csípő érzés keletkezik, ez jelzi a bakteriális fertőzés jelenlétét. A baktériumok a húgyutakból felfelé haladva elérik a vesé(ke)t. A belek felől is érkehetnek baktériumok a nyirokkeringés útján, s ezek is okozhatják a gennyes gyulladás kialakulását. Fájdalom és láz kíséretében zajlik a betegség. Szükség van orvosi segítségre.

Ez látszik fizikailag. A tünetegyüttes mögött a következő érzelmi szféra húzódik meg: a vese a kapcsolataink szimbóluma, megfájdul, elgennyesedik, ráz tőle a hideg. A lázas állapot a lázadásunk megfelelője. Lázadunk, mert nem érezzük jól magunkat a kapcsolatban, de fáj az elengedés, csíp a vizelet. Begyulladt a vesénk: szó szerint értendő, begyulladtunk, félünk attól, hogy kiderül az igazság, vagy hogy elveszítjük a régi mintát, s ezzel a játszmánknak is búcsút mondhatunk. Nem jó benne maradni a számunkra rossz kapcsolatban, de félünk az elválástól, esetleg a szülőkről való leválásról, vagy a gyermekeink elengedésétől. Nem tudjuk, mit tegyünk. Többnyire kívülről, a másik féltől várjuk a megoldást. Lelkünk jelzéseit talán észrevettük, talán nem, de az biztos, hogy figyelmen kívül hagytuk. Így jutottunk el odáig, hogy belebetegedtünk az adott kapcsolatba. Ezen állomáson valóban szükség van a külső segítségre is, ám azt javaslom, ne áltassuk magunkat azzal, hogy csupán a gyógyszerek elegendőek a gyógyuláshoz. A teljes és maradandó gyógyuláshoz arra is szükség van, hogy az eddig kivetített árnyoldalunkkal megismerkedjünk, és magunkba integráljuk. Igen ám, de hogyan tegyünk? Jogos a kérdés, de nincs egyértelmű válasz. Nincs, mert minden ember más, és ahogy nincs két egyforma hópehely, úgy nincs két egyforma feldolgozási-gyógyulási folyamat sem. A mankók persze hasonlóak: nyitottság, légzés, átlégzés, megengedés, kérdések feltétele: „Mit látok a páromban/szüleimben/gyermekeimben, ami zavar? Hol és hogyan jelenik meg ez a zavaró tulajdonság bennem? Mire akar rámutatni? Hova akar elvezetni? Hogyan tud segíteni, és hogyan tudok én segíteni ennek a részemnek, hogy harmóniában működjünk egymással? Hogyan integrálhatom magamba? Ellenállok? Mi okozza az ellenállásomat? Nem hiszem el? Miben hiszek? Hogyan gyógyulhatok meg? Mi segít és mi akadályoz a gyógyulási folyamatban? ... és még számtalan kérdés merülhet fel percről percre, mely kérdések azért nagyszerűek, mert segítenek nyitva tartani a lehetőségek tárházának robosztus kapuját. Megannyi gyógyulási mód, amelyek közül csupán néhány ismert az elménk számára. Így azonban megadhatjuk a módját annak, hogy ránk találjon az a lehetőség, ami a tünetek kezelésén túl az érzelmi és a mentális szférákban is nyomot hagy maga után.

A vesék a méregtelenítés fontos eszközei is. Ha megbetegszik, nem képes ellátni a feladatát. Egy kapcsolat is csak akkor marad ereje teljében egészséges, ha nem mérgezzük meg mindenféle elképesztő gondolattal, elvárással, érzelmi zsarolással, és hasonlókkal, hanem tisztán és őszintén kommunikálva azonnal észrevevesszük és kisöpörjük a mérgező tényezőket, letisztázzuk a dolgokat. A sav-bázis egyensúllyal párhuzamban érdemes megvizsgálnunk azt is, hogy a masculin és a feminin energia harmóniájában éljük-e az életünket, a yin és yang egységében, vagy valamelyik dominanciája végett elbillent-e a mérleg. Sok manapság az egyedülálló nő, és sok édesanya neveli egyedül a gyermekét, ami természetesen maga után vonja, hogy nem csak a női szerepekkel van feladatuk. Óhatatlanul billen át a mérleg a masculin dominanciába, hiszen mindaz, amit a férfinak/apának kellene képviselnie a családban, most a nő/az édesanya vállal terheli. Nem könnyű megtalálni az egyensúly állapotát, de a tudatosság élesedése, a szemlélődő figyelem elsajátítása, és az őszinteség olyan mankók, amelyekre nyugodtan támaszkodhatunk életutunk során bármerre is járjunk, bárhol is tartsunk a fejlődési folyamatunkban.

Ne akarj megváltozni, inkább ismerd meg magad! Ne akard a másikat megváltoztatni, inkább fedezd fel magad öbenne is! Legyen ez egy hatalmas kaland az életed során, olyan, mint egy Földkörüli utazás, vagy egy hegymászás. Lesznek könnyebb szakaszok, csodás helyek, lélegzetelállító szépségek. És lesznek nehezebb területek, sötétebb sikátorok, esetleg félelmet

keltő árnyak, de tudd, hogy ez is része az utazásnak. Élvezd minden pillanatát! Ne akarj mindenáron mihamarabb a csúcsra jutni, utazásod végére érni, mert nem az a lényeg, hanem az ÚT maga! Áldás és Fény kísérje utadat!

László Anikó

Természetgyógyász

Alternatív Mozgás és Masszázsterapeuta

Babamasszázs oktató

Ringatóterapeuta és oktató

www.ringatoterapia.hu

Megjelent a Természetgyógyász Magazin 2017. decemberi számában